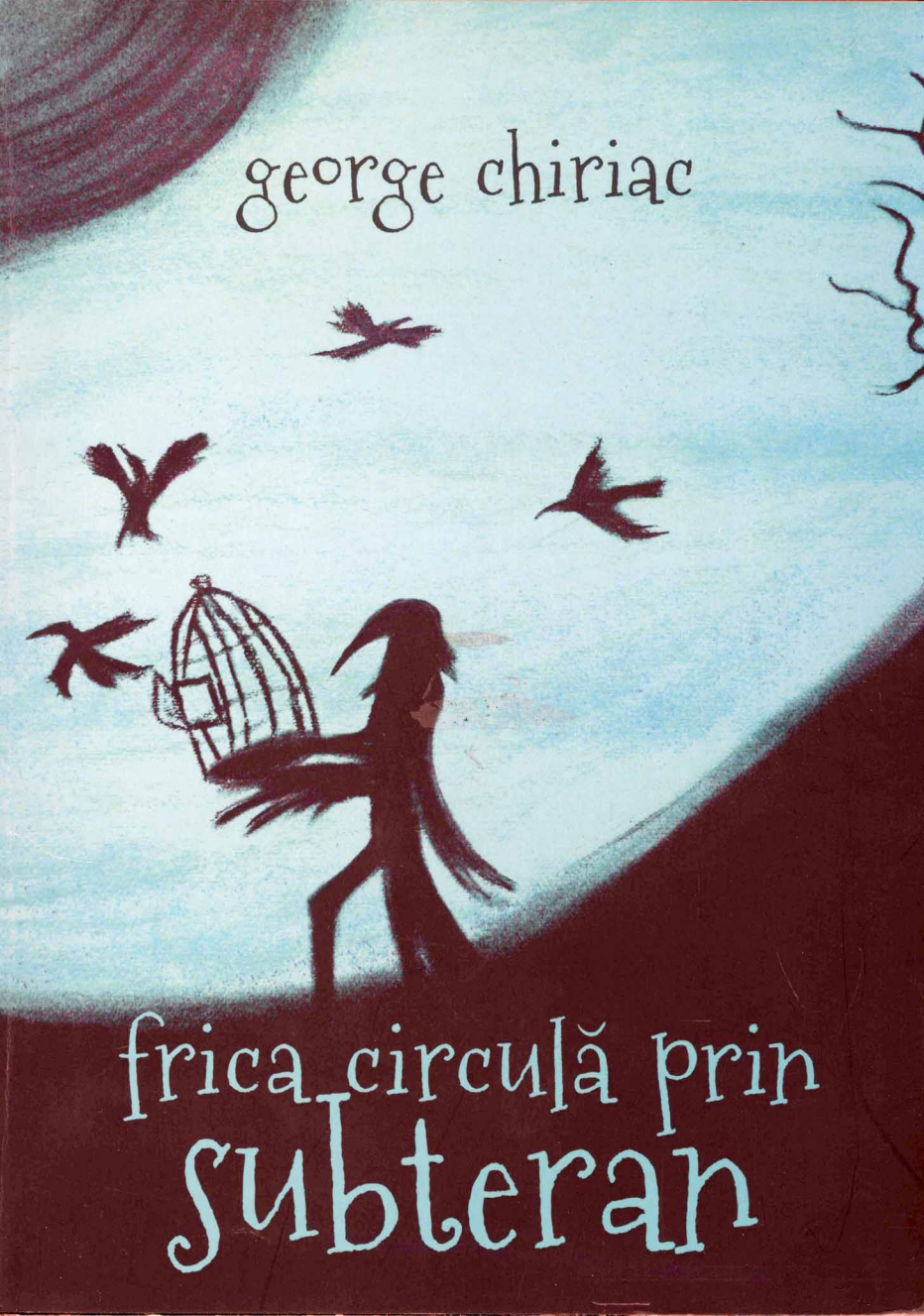

The background of the cover is a light blue sky with a dark, swirling mass in the top left corner and a dark, jagged shape in the top right corner. In the center, a dark silhouette of a bird with long, flowing tail feathers stands on a dark, sloping ground. The bird is holding a wire cage in its beak. Four other dark bird silhouettes are shown in flight around the central bird. The author's name is at the top, and the title is at the bottom.

george chiriac

frica_circulă prin
subteran

George Chiriac

frica circulă prin subteran

frica circulă prin subteran de George Chiriac
seria Poezie | colecția Present

© 2011 *casa de pariuri literare*
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro
tel. : 021.2607596 ; 0741.587259 ; 0726.407349

editor : Cristian Cosma (un cristian)
producție : Victor Jalbă-Șoimaru

© Eva Precub pentru ilustrația de pe copertă
typefaces Warnock Pro & Adobe Text Pro, designer Robert Slimbach,
Adobe Systems Incorporated
tipărit la Mega Print, Cluj-Napoca

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Chiriac, George

***frica circulă prin subteran* / George Chiriac. – București :**
Casa de pariuri literare, 2011
ISBN : 978-606-8342-14-6

821.135.1-1

George Chiriac

frica circulă prin subteran

♪ *poeme* ♪

casa de pariuri literare

George Chiriac s-a născut pe 28 septembrie 1990, la Onești.

În prezent este student în anul III la Facultatea de Biologie din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău.

I. frica circulă prin subteran

prima sosire la bellu	11
cum noaptea se mișcă ceva	12
atinge întunericul scărilor de bloc	13
ceai în moscova	15
bine-ați venit în wonderland	16
a doua sosire la bellu	17
bilețul găsit în praful de sub covor printre acarieni și alte microorganisme	18
a treia sosire la bellu	19
sapă o groapă sapă o groapă	20
pojar / nu-i răspunzi / cadă murdară	22
a patra sosire la bellu	24
ea poartă o mască de gaze pe chip	26
nopti purtate în paturi suprapuse	28
îți cresc aripi ca-n reclama cu red bull	29
de fiecare dată când treci strada te gîndești că mori	31
spitalul de nebuni, camera 7	32
f r i c a f r i c a f r i c a	34
cine se plimbă pe gheață	36
în ascunzătoare în burta ta	38
a cincea sosire la bellu	40

II. dorințele strălucesc pe întuneric

cephalopoda	45
dorințele strălucesc pe întuneric	46
cum rîșnesc cafeaua cu gîndul la tine	47
amuleta de sticlă	49

vrea să taie ceva	50
Matilda Matilda	51
a șasea sosire la bellu.....	52
umbrele.....	53
bomboanele conflate furate cu tine	54
învierea lui jim morrison	55
un hotel în care nu am fost	56
bocancii care m-au purtat în noaptea de halloween	58
poate o urmăresc pe alicia	59
cînd toți din orașul meu se bat cu perne.....	61
mi-e atît de frică nu mi-e atît de frică.....	62
vina nu e a mea	64
fotografii de după moarte în wonderland.....	65
dorințele nu se îndeplinesc.....	67
trick 'r treat.....	68
alice unde unde unde ești	70
frica poartă bocanci mărimea 37	72
cutii muzicale care ne îndeamnă să ne clătinăm.....	73
1 2 3 și	74
ultima sosire la bellu	76

.1. frica circulă prin subteran

*Cînd stai multă vreme în cafenea, frica se așază și ea și așteaptă.
Și dacă mîine vii din nou, e deja acolo unde te așezi. E ca un
păduche de frunză care ți-a intrat în cap, nu mai scapi de el. Dacă
zăbovești prea mult acolo, se preface că e mort.*

HERTA MÜLLER

*am mereu dreptate am
cea mai tragică zodie exagerez
uneori îmi cer
iertare prea des sunt
o fire somnoroasă
creez tot timpul
ceva
de care să mă agăț merg
cu trenul în orașe care nu
îmi spun nimic*
EVA PRECUB

în septembrie 2008 am trecut vizavi de acest loc al dorințelor, acolo unde era să ne izbească tramvaiul și bătrînii vindeau vechituri pe macadam. știam cum se fac trocurile și cum se aruncă zarurile. știam cît întuneric zace în mine. chiar de pe atunci știam de *katalina boschott*, cea care nu-și deschide umbrela cînd plouă. și nu am înțeles niciodată de ce jack se sprijinea de poarta cimitirului, dădea deznădăjduit din cap. aici iei biletul numai dus. și un sac de dormit. la bellu sînt oameni pe care nu i-am cunoscut niciodată, dar ei ne privesc ca pe niște musafiri dragi.

visam să merg departe de cimitirul bellu dar
metroul a oprit la eroii revoluției
bocancii mei de cărămidă refuzau
să se oprească

ascultă de oamenii care ridică
pliculețele de ceai de pe alei
nu vei ști niciodată în care noapte
ei vor ieși să scrie mesaje pe cruci
cei care se pupă sînt niște pupe

leneveam amîndoi pe băncuța de lemn
fragilă și plină de licheni verzui
ea are o cutie muzicală o învelește
în puloverul negru ca și cum cineva ar vrea
să i-o fure frica se resoarbe
înăuntru ca un cîine
adormit în mijlocul frunzelor

fereste-te frica vine frica revine în cutiile negre cu
repeziciune

cum noaptea se mișcă ceva

mă mișc încet ca o insectă
tuciurie pe
ochiul unui animal mort azi-noapte
vîntul sfișia rufele

cîteva potăi lătrau fantomatic tineri
se plimbau umăr la umăr ca-n *zenobia*
e ca și cum ai întinde mîna
spre un geam gol
ceva te prinde și
te ucide în umbră apoi îți pune indexul la gît
să vadă dacă mai ești viu
stai lîngă mine sînt chiar eu
cutia de lemn din dimineața crăciunului
plină cu sîrmă ghimpată și cîteva bucăți de piele

mă privesc într-o
oglinďă spartă îmi
mototolesc imaginea
mestec oglinďă înghit oglinďă nimic
nu e mai rece decît sticlele sparte în
seara de revelion lîngă casino
bule străvezii de săpun ies
din grilajul de evacuare
îți repetam : ceea ce ai văzut tu
e că iepurele s-a izbit de tramvai
ceea ce am văzut eu e că iepurele a trecut prin tramvai

animale lungi se scurgeau prin chiuvetă
se auzeau
schelălăieli ca la auschwitz strîng
din dinți la capătul străzii
se mișcă
o fată ciudată
împăturită-n sîrmă ghimpată

atinge întunericul scărilor de bloc

oamenii dau din mâini pot
face semne obscene pot izbi în aer aş vrea
să îi strivesc cu bocancii mei
cu menghinele mele ruginite două fetițe
în fața magazinului de crăciun
caută globuri stau
cu ochii pironiți în vitrine
în spatele lor amicul jack își suflă în ceai

mirosul de mentă invadează bulevardele
e ca-n *edward scissorhands*
zăpada se topește pe ghetе motanul cheshire urcă cu
liftul pînă la cinci acolo tu
stai cu pufoaica pe umeri fumezi
scoți cerculețe alteori
sufli fumul și îl tragi repejor pe nas

ceva mai încolo o
bătrînă cu mâini tremurînde împinge un cărucior
pe care se află o pătură ea
acelerează cîteva cîrțițe de sticlă
își fac glugă din marginea păturii
ies grăbite nevăzute

nu de aceea
m-am gîndit la : morții de la bellu
monștri de supat cu ghearele lor
lungi ascuțite
noaptea cînd am zărit bețivi care
își spărgeau sticle de țeastă
femeia care stătea la masă cu amantul și
ținea picioarele exact așa / \

știi întunericul
scărilor de bloc

ceai în moscova

știi cum e ?

-32° C exact pe 26 ianuarie
moscovita frumoasă și-a
scos capul din pulover apoi
alt cap și altul și altul tîrăști bocanci vișinii
mănuși fără degete și
zîmbești și ninge
și ninge
și ninge

ceaiul zace

înghețat în ceașca cu reni verzi
încerci cu degetul înfigi dinții nimic

cred că era ca-n iarna aceea
cînd i-am visat pe allen ginsberg pe jack kerouac și
pe walt whitman la un ceai
stăteau tolăniți în zăpadă ca
trei frunze verzi
chicoteau ca nebunii
în spatele lor văd o pătură înghețată
mă vîr încet sub ea

ce dracu' caut eu acolo ? năucit de frig

mă uit la ea /
înghețată și blestemată și tristă /
sîntem în piața roșie cîteva
degete subțiri
ies din mîneacă răscolind zăpada în cercuri
rusul îmi izbește pumni în gură
parcă sînt un tonomat ruginit care
a uitat să toarne ceai

bine ați venit în wonderland

doar ai văzut și tu cum iepurele alb mă ia de mână
și mă trece strada
alice zîmbește pe bordură ea are o mie
de păianjeni între dinți

ceea ce ai văzut tu e că
iepurele a fost izbit de tramvai
ceea ce am văzut eu e că iepurele a trecut prin tramvai

a doua sosire la bellu

cum am intrat a doua oară
la bellu
fără să știm unde sîntem
amicul jack abia se trezise
și-a încălzit ceaiul
a spart sticlele pentru noi
bine-ați venit

oamenii de aici nu sînt ființe malefice
ei rîvnesc doar căldura
vor să fugă din bellu

pisici somnambule
cu blana plină de zăpadă
își veghează stăpînii
știu că-s acolo

dar tu cunoști prea bine
această atmosferă care te ține hipnotizată
frica circulă
prin subteran

bilețel găsit în praful de sub covor printre acarieni și alte microorganisme

I'm the prince of Darkness since 1979

bellu

bellu mult

dragoste în cavouri

pantofi englezești

bere 250 ml

o cameră înaltă

castelul goethe

strungăreață

str. lipscani

tu rîrîito tu sîsîito

avort happy horrordays

mother caterpillar & co

autobuzul cu cocoșai

bețe de tobe

moarta verde din tablou

ochi roșii

tim burton + *alice in wonderland* = love

26 ianuarie

frica e foarte senzuală

noapte

charlatans harley

ozzy osbourne

insectar

accident mașină

ciuperci care formează cercul vrăjitoarelor

mîță albastru de rusia cu nouă vieți

crăciun în cimitir

să ai încredere George

a treia sosire la bellu

*dacă dricul ăla care dă colțulla Potcoava e alb înseamnă că primesc bursa,
dacă e negru primesc un șut în fund.*

NORA IUGA

în orașul acesta oamenii
sînt legați
de cabluri lungi și negre
se pot intersecta hai să tăiem hai
să smulgem miezul
noptii aici șapte iepuri albi își ascut
foarfecii un dric
s-a oprit la semafor văd bătrîni
care se uită pe stradă după monede

uneori treci prin față pe la bellu
cablul tău știe drumul
e ca un ciine pentru orbi
credincios și bezmetic și rătăcitor nu
te poți abține ceva te trage
înăuntru te așezi pe

piatra unui cavou a doua zi nu mai ești
în mijloc cîțiva țînțari se adună ucizi zece
apar o mie rochia ta e
din țînțari acesta nu e un avort
nu e o crimă rochia ta
stă bine înfășurată în jurul gîtului
ca un fular alb dricul așteaptă la semafor el

trage cabluri lungi și negre pe banchetă
e un bilețel cu numele tău
în oglinda retrovizoare șapte
pisici albe își ascut foarfecii

sapă o groapă sapă o groapă

/ nu este apă dar ești
udă la picioare vād

cum storci lichide
din șosetele mov picături colorate se scurg
printre pietre aici
stă micul vierme în tubul lui
își face casă din rămășițe / o
fetiță încearcă ușa are în
mână o sticlă cu fundul spart se gîndește
la tine cu drag

pisica neagră
ne-a tăiat calea oamenii o
înjură tu zici : *uite-o george uite-o*
uneori o vād pe sylvia ea nu are 9
vieți ca motanul cheshire un
clopot de sticlă stă suspendat în aer cineva
din mijlocul străzii derulează

imaginea e ca-ntr-un film horror cînd dormi
și auzi pe fundal doar țipetele /

țin minte că
în facultate tipa de nevertebrate creștea
fluturi albi într-un clopot de sticlă
fluturele alb al verzei albilița
Pieris brassicae sînt
unii care se plimbă noaptea în cimitir
unii își bagă pistolul în gură și trag

sapă o groapă sapă o groapă
sapă o groapă sapă o
groapă sapă
o groapă sapă o groapă

sapă o groapă sapă o groapă cînd

stai chircită

în fotoliu scheletul tău se
vede ca-n radiografie /

pojar / nu-i răspunzi / cadă murdară

văd cum se ridică fumul
se dizolvă în aer difuzor insectăbotnițăleagăn
ești tu la cincisprezece ani
mucurile de țigară
sînt stinse-n chiuvetă îmi place să văd cum
se scurge
scrumul prin grilaj sunetul

țigării stinse în cîteva picături
de apă rujul tău de pe filtru – asta nu am uitat
sîntem intimi scuipi mult
ți se lungește flegma și
rîzi fumezi zece minute
te uiți în ochii mei acum știu
ești cea care azvîrle mîncarea pe geam
ești tipa care se ascunde desculță în frigider
ești aia cu pojar care umbli în pijamale
prin vechiul cartier
cu căștile în urechi
ascultînd type o negative

din subsolurile chiuvetei iese un
schelet de sticlă el seamănă cu tine totul
e ca o ficțiune lipită
de un perete alb
mă gîndesc la rochia ta puțin peste genunchi la
seara cînd am alergat și
ți-ai rupt glezna ca un băț fetița cu
chibrituri te urmărește
din urmă va fi fericită golul din stomacul ei
se umple cu mucuri de
țigară scheletul de sticlă
îți bate pe umăr nu-i răspunzi
îți bagă un pumn între dinți nu-i răspunzi
te văd cum bați

cu unghiile în marginea căzii
metalul se adâncește tot
mai mult sînt degete de pianistă blocate-n grilajul
chiuvetei șobolani grei
și înfometați mișună printre țevi nu
îi poți vedea intră în ficțiune

1 2 3 fetița
se aruncă de la fereastră mă pupi
îmi transferi fumul
difuzorinsectăbotnițăleagăn jim morrison îți face
cu mîna din cadă apa e verzuie cineva
derulează imaginile flegma
îți intră înapoi în gît fetița urcă la fereastră
scheletul de sticlă își retrace pumnul nimic
din ce plutește
în cadă nu ne poate
speria fetița deschide gura
dintre dinții ei poți alege orice insectă

a patra sosire la bellu

în bellu
totul pare, desigur, mefistofelic

aici te poți gîndi la locatarii din subteran
cît caviar au gustat
ce paturi au scîrțîit
dacă l-au cunoscut pe *kostas venetis*
cum au dansat desculți pe morminte
cum au fredonat *lily marlene*

bine-ai venit
oricît ai vrea să scapi
ești încolțit amice
jack spune că frica e ca un liliac
care abia așteaptă să se zvîrcolească în pletele tale

în bellu
totul pare, desigur, boem
cînd îi vedeți pe stradă pe cei de-o seamă cu mine
cu haine negre și
pupile dilatate
să îi încurajați să vină în bellu
frica îi așteaptă aici cu mîinile la ochi

recapitulez în gînd
cum ne-am clătinat ca autiștii
la bellu îi urmăream orice gest
dinții ei lucioși și strîmbi mă-nnebuneau
cînd începeam să tremur de frică
ea începea să zîmbească

semiîntuneric
cînd tu spuneai că
sticlele sparte
simbolizează moartea

cum e să te plimbi prin bellu și
să primești scrisori din subteran
ascultă frica
ea crește în interior

ea poartă o mască de gaze pe chip

fetița aleargă cu o mască
de gaze pe chip are ochi roșii
e liniște
cu adevărat liniște nu poți
dormi te sufoci în somn gura ți se umple
de insecte lungi și verzi fugi

cineva
se recunoaște
într-o
cadă murdară
crăpăturile pielii tale – adevărate branhii
unde sînt cei care trag fermoarele
și se face întuneric în sac
unde sînt cei care îți
pun la degetele de la picioare
o plăcuță metalică cu numele tău
unde sînt cîinii imenși
îmbrăcați în paltoane negre
care te conduc într-un cimitir de cîini

e ca atunci cînd te întorci acasă
îți dai jos rochia în
mîna stîngă ai ciuperci otrăvitoare printre
dinți zăresc
nebunele un cîine alb
își spintecă abdomenul *fraților*
aici e un loc întunecos și roșu
cineva ridică un craniu din el cad insecte
flori lungi vor crește din tine
ca într-o seră părăsită

locuim în
casa aceasta formată din
alte două case unite și decorate diferit

în toiul nopții cineva
deschide gazele cîțiva liliaci
se izbesc în treacăt de fereastră

noapți purtate în paturi suprapuse

în noaptea de noiembrie. în vechea cantină. încă se mai aud râsetele studenților de la medicină. se lasă ceața ca o rochie invizibilă. pisicile negre o privesc prin geam. ea urcă cu picioarele goale scara patului suprapus. pisicile urcă scara de incendiu. încă se mai aud zbieretele fetei ucise cu furculița. în vechea cantină. în noaptea de noiembrie. când ea țipă în somn. și pisicile în călduri se ating sub mașini.

îți cresc aripi ca-n reclama cu red bull

1. locuiesc în mijlocul lacului mă
acopăr cu o pătură de alge
o fetiță iese din apă
își stoarce hainele
de petrol

2. noaptea intră-n
oraș ca un reticul / la supermarket
punkistii desenează cranii roz
punk's not dead un măr
crud lucește într-un cărucior metalic o
viespe își înfige acul
în sternul meu
își înfige
acul în sternul meu își înfige acul
în sternul meu negru

3. micuța alice se întâlnește pe
stradă cu altă micuță alice una
ține în mână o țigară
cealaltă un băț de chibrit

iepurele alb se uită la ceasul de buzunar
ochii i se măresc
e al naibii de târziu

4. noi vom pedala prin noapte pînă
cînd ochii ne
vor străluci doi licurici
se prefac că zboară într-un borcan gol
de magiun aburul trece prin noi
ca printr-o sugativă
în subteran te prefaci
în fata ciudată
împăturită-n sîrmă ghimpată

5. tu stai
cu picioarele în iarbă ca într-un
lighean plin cu
prosoape ude îmi
lipesc hainele
cu leucoplast de liniile electrice

văd cum te ridici
îți cresc aripi invizibile ca-n
reclama cu red bull

de fiecare dată când treci strada te gîndești că mori

un piranha invizibil se zbate
în acest acvariu plin cu vene

să nu dăruiești niciodată un cuțit sau un fir de păr
să nu dai ceapă de pomană săracilor din jurul bisericii

de obicei fac un gest intim voi
pune mîna la gură să nu
se vadă cum rîd

dinții mei plini de ciuperci otrăvite
canarul înghite colivia sughite și
scoate cîteva fiare din stomac te privești
ca într-o oglindă veche alice se uită la ceasul
ascuns în cana peste care s-a turnat ceai
un bec alb
se arde în camera aceasta aici cineva
te poate descoji cu briceagul
ca pe-un măr viermănos

priveam prin gaura cheii
o cîrțiță mică își construiește mușuroiul
lîngă masca de gaze ea taie
aerul din fumoar cu un cuțit
stai în cadă
tu și clona ta
bați apa cu mîinile și în jurul tău se face o
baltă miroase
ca-n tutungerie /

e ca atunci când pășești doar pe liniile albe de la
trecerea de pietoni
de fiecare dată când treci strada te
gîndești că mori

spitalul de nebuni, camera 7

1. eu vă spun noapte bună și
voi ca niște oi proaste
îmi răspundeți la fel cineva mă lovește
cu bocancii

tu ești frumoasă
intri în spitalul de nebuni
ca într-un uter strîmt stau
scufundat în cadă
ca jim morrison aici blana de
vulpe capătă viață
și te fugărește prin cameră

frica se înnegrește
uită-te cu grijă
frica te înnegrește

2. muști din măr
ca dintr-o cărămidă îți
înghiți puloverul de frică
pe tavan sînt bucăți de ziar
care povestesc moartea ta iar stai cu
capul în jos în pielea ta dorm larvele sau :

3. scoți revolverul și te împuști în
cap în două ore ți se va scurge
tot sîngele dormi într-un
acvariu cu vene *noapte bună* am zis
cineva mestecă cabluri ochi de animale mirosul
de mort îmi intră
în haine se îmbibă
aici e ultimul etaj al iadului
în sfîrșit am ajuns

4. *taie-ți urechea taie-ți urechea* – se auzea de supat

în burta ta de fier ghetetele mele îngheață
rădăcinile cresc pe margine voi
pleca în curînd
în boston sau în belfast sau în belgrad sau în bruges
sau în bordeaux sau în barcelona sau în bremen
sau în berlin sau în beijing sau în bratislava
sau în brooklyn sau în bruxelles
sau în brest sau în bucurești
cineva se va ruga
pentru mine pentru
oasele mele din care se face săpun
eu vă spun noapte
bună din nou în fața mea se
oprește un dric își stinge farurile bang bang
atunci cînd
cadavrul meu va fi găsit în pădure
mă veți recunoaște după dinții mei strîmbi

5. rochia ta de sticlă nu
se sparge pentru că de fapt e din lemn insecte
cu dinți de oțel
sfredelesc în ea
atunci cînd nu te uiți blana
de vulpe rînjește mefistofelic te rog
numără furnicile adunate
în jurul cadavrului meu

6. cineva mișcă ferestrele cu dinții
dincolo de geamuri
îmi fac mîinile binoclu
stau într-un mușuroi de furnici
ceva mă trage înăuntru
aici frica circulă prin subteran

7. my fears :

fricafricafrica

1. dacă vei fi o cârțiță sufocată în galerii
îmi vei da ochii tăi mă vei obliga să văd

ce poate fi mai derutant decît
această atingere cu cheița între omoplați
și nu pot mirosi nimic din ce inspiră frică
(recunosc sînt o copie a fricii) doar știi
frica mea
de oamenii
care vorbesc singuri pe stradă
frica aceasta țipă ca o fetiță în mijlocul căii ferate
dar trenul trece mereu
pe linia cealaltă nu trebuie să pui
mîna la ochi ca la un film horror

un corset negru stă
uitat pe pat din el crește corpul tău tare dur
doar știi frica ta
temerile tale ascunse lipite de piele ca o iedera
mă obligi să văd / ochii tăi injectați inspiră frică

pe limbă mi s-au capsat flori de măr eu
le scui
ca pe fluturi otrăvitori gura mi se va umple acum
cu scame lungi interminabile
scamele din hainele tale

sufocarea și eutanasierea și întunericul și frigul
mă vor resuscita te ucid

știi cum se zice că pițigoiul captiv
își înfige gheara în gît
așa sînt eu cînd mă
îmbrac în haina ta de blană se face deodată iarnă
bătăile inimii se încetinesc

atunci cînd bagi dorințele în priză

2. pui urechea și ascuți
(beethoven aruncă cu o sfeclă roșie în tine e al naibii de gelos)
în mîinile tale s-au format mici cheaguri
ții minte seara cînd eram în vama veche
tremurau toate corturile
e ca atunci cînd în lipsa noastră
cineva bagă plapuma în dinți și tremură
parcă-i venit din genunile iadului

la mal o midie împutită a
ademenit 13 *Drosophila melanogaster*
o vamaioată umblă goală pe nisip
frica foșgăie între omoplații ei
are unghii negre are alge are salivă
i se tot clatină mîinile
ca un fel de clopote transparente și lungi

3. mă tot întreb
ce culoare au ochii
celor care s-au sinucis în apă
sînt paltoane umplute cu pietre
sînt riduri care te ademenesc în lacul zürichsee
sînt supradoze și sfîrșești în cadă

e ca atunci în octombrie cînd te
prăbușești într-o cameră goală de hotel și uite
la miezul nopții lucrurile
se învăluie în jurul tău apoi cad
tu semeni cu o mașteră
stai în bucătărie și mîngîi capul
unei pisici albe moarte

cine se plimbă pe gheață

sînt un radio cu sonorul dat foarte tare
noaptea îți citesc din sylvia plath
și corpul tău se evaporă

ții minte visul acela cînd patinam pe rîul înghețat
(cred că gheața avea vreo zece cm
dar nu era foarte frig)
trînteam
sticle de *jägermeister* pe gheață – totul părea de-adevăratalea

o cameră de luat vederi era
montată în loc de ochi / nimeni nu face nicio mișcare

locuim într-un vapor pe acest rîu turiștii vin și ne
fotografiază ei
cred că am fugit în europa făcînd autostopul dar nu

în cana cu ceai e o pojghiță de gheață o pipă de os
ridicăm pliculețe binefăcătoare
păianjenul pustnic se ascunde la colț
m-am gîndit
ea mestecă cutii muzicale
sunetul ieșit îmi va gîdila urechile
voi zîmbi – pentru că așa își dorește ea

de la rîu pînă-n pub
de la pub pînă-n rîu
îmi zici bancul acela deștept
care e asemănarea între kurt cobain și michelangelo ?
amîndoi au pictat tavanul folosindu-și creierul, zic
deocamdată e frig păsări rele bocăne în cuști
te simt ca pe un sac de box
se scurg lichide cărora nu le știu denumirea
jos s-a format o pată de petrol – o ocolesc în gînd mă distanțez
ca un cîine care pleacă cu spatele

sînt un radio cu sonorul dat foarte tare
noaptea îţi citesc din sylvia plath
şi corpul tău se evaporă

în ascunzătoare în burta ta

azi pe stradă am văzut-o pe eva ea e
fata care a murit pe 5 VII 1986
în apa înghețată a someșului

țin minte și acum seara cînd
i-a înghețat limba pe balustrada metalică
văd cum iepurele alb se plimbă cu
lăbuțele la spate pe pervazul geamului
un iepure surdo-mut, răspunse ea
din subteran

închizi ochii în rest
nimic nu miroase mai groaznic
decît blana unui animal ud picioarele mi s-au
înnegrit oricum ea își tîrîie paltonul
prin zăpada de anul trecut

vor veni cîrțițe lungi vor monta în jurul meu
pereți de sticlă
mă simt ca într-o cameră de eutanasiere ca
într-o seră părăsită
doar cîți pereți pot aduce
uite cîrțița lîngă bocancul meu
uite cîrțița în gura mea
(în raza ochilor lor sînt o pradă ușoară)

trec cîrduri-cîrduri
s-a făcut noapte
te trezești în blițul
unui aparat de fotografiat
sub pînza neagră stă moartea /
rochia ta dantelată neagră plutește în aer
ca atunci la concertul haggard în bistrița cînd
am adormit pe pajiște

nici nu știu de ce sînt încremenit aici
mă uit pe fereastră
văd cum iese din
pămînt o casă verde uriașă bat
ferestrele cu scînduri – o dorință definitivă de moarte
insectele mici din podea
sînt pe cale să se metamorfozeze

în ceva sub formă de ceață ea zice că nu poate
un ecograf arată cum animale de zăpadă își agită ura
încolo și-ncoace zornăie a foame

în subteran stau cu ghearele-n gură
îmbătrînind de frică

a cincea sosire la bellu

cînd începi să visezi
din ce în ce mai intens vei muri

12 nov. 2010 cred că
era noapte mașinile
goneau cu farurile aprinse deci
sigur era noapte

pe trecerea de pietoni ceva
așteaptă să ne sufle din peisaj
sîntem ca două bucăți de palton vechi
în gura unei potăi

ne grăbim bocancii
mai mult ca oricînd
cred că era a cincea sosire la bellu

se încing dorințele trei zile
în același dric sărăcăcios
cum mă iei de mîină
fără să ghicești că mi-e frică

pășim în cavoul fraților gheorghieff
aici dorințele circulă prin subteran
doar știi respectul meu pentru morți
n-aș putea face vreun gest
ea mă izbește de zid
e ca atunci cînd bem și brusc
devenim autiști

12 nov. 2010 cred că
era noapte mașinile
goneau cu farurile stinse deci
sigur era noapte

II. dorințele strălucesc pe întuneric

*Ne trântisem în iarba de la debarcader:
Dacă nu-i dai drumul broaștei o să faci râie.*
LAVINIA BĂLULESCU

cephalopoda

te-am visat cumva spînzurată
cu un garou
rochia ta în formă de clopot
atingea podeaua

arătai
ca atunci în piața cu moluște
cînd aveai o sepie atîrnată de gît
eu însumi sînt o sepie cu sînge rece

mă împerechez
și mor

dorințele strălucesc pe întuneric

îmi e frică de amicul jack
de pe scara de incendiu din nefericire
își balansează picioarele
eu ar trebui să fiu aici în casa aceasta cu
pereții roși de șoareci
aici sînt liniile verticale din podea
aici se spune că strălucesc dorințele

această casă nu va fi locuită niciodată
decît de cei blestemați
precum acest orășel uitat
de care sînt prins în chingi
ce lucruri diavolești se petrec aici
ce paturi scîrțîie atunci cînd
se face întuneric în mijlocul camerelor
și fricoșii oameni – îți amintești
cum măreau pasul spre casă nu te teme
mai tîrziu vom stinge lumina
și toți se vor ascunde după sofa
după lampa cu abajur zdrențuit
după draperii sub covoare
după sticlele sparte la ultima beție

dar vai cineva a dormit în patul meu
dar vai cineva a gustat din supa mea

aș ieși să deschid toate ferestrele
să înnoptez între aceste dorințe
o noapte albă în care frica iese pe străzi
ca o vampă cu dresurile rupte

bine-ai venit
tu ești noul administrator – cum s-ar spune
cel care stinge ochiurile de la aragaz și
țipă e întuneric

cum rișnesc cafeaua cu gîndul la tine

rișnesc cafeaua
cu gîndul la tine
vara și iarna dormim
cu aceeași pilotă

e decembrie
dacă acest geam ar fi transparent ai vedea asta :

înaintează prin cîmp cu mîinile în buzunarele blugilor
lăcuste cu aripi roșii mi se izbesc de bocanci
și buha semănăturilor
și sfredelitorul porumbului
și coșarii incredibil de verzi
cu antenele lor lungi prevestitoare
/ sînt foi de țigară arse
se întrec printre degete / miroase a vanilie nu

pot uita figura de satanistă
cu care ai șters-o pe stradă

(te fixezi de la geam)
am o gripă cumplită e ca și cum
stai cu gura deschisă mai mult de un minut
și aerul îți străpunge dinții

aș iubi o tipă cu dinții strîmbi și lucioși
da

cînd picioarele mele coborau
singure și amețitoare
în zăpada proaspăt așternută disperarea mea
parcă venea din wonderland

o văd în tramvai are păr lung
se ține de bara de sus

sigur e schizofrenică
(doar ea poate purta în miezul iernii rochia aceea
din zdrențe sfărâmicioase) ține în pumn
amuleta de sticlă

ochii mei rămân pironiți o vreme
rîșnesc cafeaua
cu gîndul la tine

amuleta de sticlă

*Cu degete albe dacă bat în fereastră
voi credeți că ninge și nu m-ascultați*

MIRCEA DINESCU

și cum vă spuneam mă zgâiesc la amuleta ei
de sticlă ca un posedat știu
mă pupi

dac-a venit noaptea
semafoarele clipocesc
intermitent – e o casă
a groazei pe undeva –

îmi arăți cu degetul cum
intră fulgii pe sub
ușa cafenelei de fiecare dată
confund crăciunul
cu halloweenul

vrea să taie ceva

mîinile mele miros a petrol
îmi pun gluga pe cap așa cum am
văzut la teve motanul cheshire strănută
își pune gluga pe scăfirle întră

în mijlocul jocului lîngă el
stă o fetiță cu o drujbă în mînă
vrea să taie ceva îmi
zic în gînd *dacă vrei ca*
drujba să mă ucidă și sîngele să sară pe dinții
tăi lucioși atunci va fi întocmai

s-a auzit
doar un zgomot apoi cîțiva pași înmuiiați
mi-am amintit
de unchiul gustav cum ieșea neputincios
cu vătraiul și alunga viezurii
veniți la zmeura ce abia se cocea
cîteva sunete scurte
între brusturi și bureți de rouă
între urzici bătrîne și frunze uriașe de podbal
între iepurii care o fac în lucernă fetița iese
din umbră becul se stinge
se aprinde se stinge se aprinde se stinge se aprinde
ceva explodează

a șasea sosire la bellu

bine-ai venit
aici este locul ascuns al dorințelor
gura ți se umple cu pământ
ți-e frică ? nu ți-e frică

ea stă nemișcată
printre pietrele funerare dar crede că
poartă pantofi englezești
ea poartă un pulover pe gât dar
crede că e goală

locul nostru e-n bellu
jack ne încurajează să rămânem pe veci

aici sticlele se golesc și se sparg
fredonezi ceva în timp ce frica
te coboară în subteran
aici nu locuim singuri

(aici putem fi plătiți să devenim ciudățenii
care bagă oamenii în sperieți)
stai închisă într-un radio vechi e un fel de
cartier al nopții
un poștalion vechi care circulă prin subteran

umbrele

e prima oară cînd pleci trîntind ușa fulgii
se năpustesc în urma tramvaiului – e ca o invazie
sticlă pisată peste tot
corpul meu se
voalează fără să îmi imaginez

e ca atunci cînd apeși
soneria unui hotel vechi și nu
răspunde nimeni păianjenul pustnic
nu bîntuie la colț

mă ridic pe vîrfuri uneori văd ceva
bocancii scot un zgomot straniu
de sub teighea se văd doar urechile iepurelui alb
miroase ușor a cafea starbucks
îmi retrag mîna
se aude cum pielea se lipește de metal

lichidul amniotic curge din robineți
frica e captivă

eu sînt un hotel subteran
am o mie de camere din pămînt
uriaeșe întunecate călduțe
cel mai rău e cînd plouă nimeni nu
poate intra nimeni
nu poate ieși
eu sînt un buncăr

bomboanele conflate furate cu tine

ce friggggggălău e-n septembrie
13° C frunzele fac mișcări
circulare prin aer citesc
the melancholy death of oyster boy & other stories
cartea lui tim burton

știi stradelele înguste dintre zidurile uriașe
mereu învăluite în întuneric acolo unde îți vine să
mă săruți acolo unde începe iadul
bomboanele conflate furate cu tine
mi-au întunecat mințile

bună dimineața creier de moluscă
ce te vîri pe gîtul meu lacom
bună seara ia și gustă ne legănam ca autiștii
oamenii ne ofereau bani dar nici disperarea nu-i aici
nici măcar frica

de la fereastră o văd pe
fetița-albină visează morfină

învierea lui jim morrison

prin acești pereți
foșnește întunericul
sînt o jucărie într-un tonomat de sticlă
un lichid străveziu se scurge din capul meu
gheara metalică mă urmărește
mă tot urmărește vād cum jim morrison
se ridică din cadă clătîindu-se ușor
zîmbea și își dădea ochii peste cap
își dădea ochii peste cap și zîmbea

e o poveste de dragoste undeva sub un pod

ți-am dăruit amuleta de sticlă
tu rîdeai animalic
mi-ai furat mințile nu vreau
să fiu o cămașă de forță
un copil dispărut de pe cutia cu lapte
o sticlă de vodcă
păstrată de tine în congelator
o să-mi vînd sufletul pentru o sticlă

e o poveste de dragoste undeva sub un pod

ceva te scuipă
un monstru din salivă
te ține de mînă te imploră să fii sora lui
eu sînt păianjenul cu cruce
chiar am o cruce pe abdomen
priviți-mi crucea

un hotel în care nu am fost

*and I rise up from the bed replenished
with last intimate gestures and kisses of farewell –
all before the mind wakes, behind shades and closed doors
in a darkened house
where the inhabitants roam unsatisfied in the night,
nude ghosts seeking each other out in the silence.*

ALLEN GINSBERG

stai dezbrăcată-n pat ca în seara de crăciun
de ce
urli când te atinge cineva ?

încă mai am bețele de tobe de la tine
noaptea mi le înfig în ochi
e ca atunci când bem din aceeași bere amară
bulele mereu înspăimântătoare
dorințele mereu ascunse

te caut prin camerele acestui hotel
ca prin încăperile iadului –
guri căscate în întuneric
insectare lungi cranii de păsări
strălucesc / dacă fulgeră stăm în cimitir
batem mecanic din aripi
ca niște schelete de canari
dacă n-ai răbdare nu te înalți

frunze de ceai în pletele noastre
atunci să vă
speriați să vă speriați

apropie-te vei vedea cum doi gangsteri
mă reped prin întuneric /
prin pielea mașinii lor
horcăie frica la fel ca-ntr-o

casă nelocuită

farurile se proiectează
pe tavan
văd cum te zbengui goală în lanul
de porumb
și lanterna îmi tremură-n mână

bocancii care m-au purtat în noaptea de halloween

pe 31 octombrie mergi pe bicicleta de sticlă
frunze de stejar se prind între roți
te poți sufoca te vei sufoca
stai în poziția fetusului ca o femeie singură
cu depresiile ei
cu ridurile ei
cu ceaiul de hibiscus încălzind camera
cu jumătatea de țigară căzută din tabacheră

acesta este visul îți șopteam
degetele îmi tremurau pe rîșnița de cafea
vedeam că tremur și nu știam cum să mă opresc
tu stai în fotoliu
cu genunchii la gură și
mănînci ciocolată cu marțipan

în fiecare an de halloween cioplim bostani portocalii
și îi urcăm la fereastră
cînd eram copil credeam că morții intră pe gaura cheii
spun *trick 'r treat* supămînt

trîntești în aceste frunze de stejar sîntem ca
două oase de pește
în gîtul unei pisici
vrem, nu vrem tot ne atingem cumva

poate o urmăresc pe alice

o fetiță cu chiloței tetra țopăie în pat
ce bucurie zace în ea
nici nu i-au crescut sinii, mi-am spus

mi-amintesc seara cu lună plină când
pisici slăbănoage coborau
de pe tomberoane
iar printre tomberoane doar sticle
sparte de vin
și fetuși și pantofi răpciugoși acolo în

puterea nopții
singurul lucru pe care mai
pot să-l privesc e cursa de șoareci
care ți-a învinețit două degete

un aer mentolat siberian anunță
stingerea hai cu mine în crepuscul

ca acești ciini bătrâni fără colți adăpostiți
sub același palton putrezit

nu mai este lumină
aici e ca în hotelul fără ferestre
cineva
îți bate cu pumnii în ușa
pe partea cealaltă alice ține
cu dinții de clanță și plînge

/ port puloverul tău și
tot uit că sînt alergic la lînă /

dacă aș fi fost un rock star
te-ai fi culcat cu mine ? nu.

mi-e atît de frică nu mi-e atît de frică

te-am visat cumva
erai pe dric într-o clinică din germania
numărai în gînd halourile oamenilor de pe stradă

vorbesc despre moarte în timp ce împodobesc bradul
mi-e atît de frică
cînd mă oglindesc în globuri îmi mîngîi scheletul
gesturile mele se multiplică

de la balcon văd cum pisici triste își veghează
stăpînii stau cu blana lor caldă pe placa de cavou
așteaptă neînchipuit de mult
știi că-s acolo

(fetița de la parter înghite insectare
fluturii în stomac aduc o așteptare caldă
ca un stop cardiac)

te văd cum arunci lemne verzi în șemineu vreau să mi
se facă frică de tine / porți mereu chiloți negri
spui că te simți
diabolică pe dinăuntru
vine un moment în care tremurăm
ca niște cîini scăpați de la ecarisaj
nu mai putem cînta la patru mîini
cămașa de forță a devenit un cocon

stau scufundat în petale ca
într-o carne putrezită
crengi uscate
scufundă orașul / în
mintea mea se aude vocea femeii de la supermarket
un angajat de la raionul moluște
este așteptat la casa cu numărul 7 un angajat
de la raionul moluște este așteptat la casa

cu numărul 7 un angajat de la raionul moluște
este așteptat la casa cu numărul 7 un angajat
de la raionul moluște este așteptat la casa cu
numărul 7 un angajat de la raionul moluște
este așteptat la casa cu numărul 7 un angajat
de la raionul moluște este așteptat la casa cu
numărul 7 un angajat
de la raionul moluște

.

vina nu e a mea

de ce

urli la mine cu o lămîie stricată în mînă
melancolia noastră nu se rezumă la atît

fotografii de după moarte în wonderland

ea e sylvia
locuiește în camera de gazare
câinele negru se linge pe
bot așteaptă liniștit bucățica
de creier înșirată pe asfalt

nu știi ce să faci înainte să
mori în spatele casei două
fetițe urlă deschid și
închid umbrele din dantelă poartă
cîrțițe moarte în buzunare

hi my name is alice
hi my name is alice
drăguț să te cunosc

în fiecare noapte îmi bați inima
cu un pantof e ca atunci cînd ai murit vineri
toți din familie te pun pe un scaun
cu ochii deschiși se fotografiază cu tine
(*e lucrătura diavolului*
se auzea printre șoapte)

ea e sylvia
își bagă capul într-un cuptor
trece dincolo în februarie 1963
de aici încolo moartea își izbește capul de
pereții de sticlă ia-o de mînă
spune-i că nu are ce să caute pe-aici

bilețele cu dorințe
stau lipite de pereții de sticlă
(inima mea nu știe de aceste răutăți)
noaptea : porți mănuși agățate de încheieturi
atîrnă lîngă tine

parcă înghețate

și sera în care tocmai am adormit
așteptînd să mă resusciteze cineva
sînt un motan cheshire
care dispare ușor în frunziș

hi my name is alice
hi my name is alice
păstrăm atingerea

dorințele nu se îndeplinesc

stai chircită în cadă
apa puțin fierbinte te liniștește
n-ai clipit de două ore de fapt
totul a început acum ceva zile
cînd te-ai furișat ca să furi un avorton în formol
dar eu fiind profesorul de biologie
te-am pîndit

n-ai ce face dorințele
se ascund în locul acesta unde
vrei să te miști era cît pe
ce să iei primul dric care
dă ușor colțul și gonește pe corso
acolo în subteran dorințele
nu se îndeplinesc prea curînd

întotdeauna mult mult zahăr
te va face să te simți bine dar știi te aștept
în borcanul strîmt tac și-mi țin
respirația

trick 'r treat

tocmai m-am mutat într-o piscină goală aici e puțină apă
cîteva frunze o veruîță descompusă
tu plutești cu fața în jos

cineva filmează totul
îmi mușc buzele
ceaiul din acest pub poate încălzi orice
stau acoperit cu toate pernele din casă
zdrobit cumva
printre mese goale unde
oameni goi rîd și se hlizesc
trec

e ca și cum cineva ar turna ingenios
ceai ținînd cana în podea
și ceainicul în tavan cana poate fi
plină dacă vrei –
am haine care miros a vanilie
sînt răspîndit în tot pubul ca un praf

tu ai fost aici și ai văzut
o fetiță împarte
pliculețe de ceai cu vanilie te
faci că nu o vezi tu ești moartă
nu te mai ridici

azi-noapte de halloween sufletele celor morți
se plimbau printre cei vii
îi trăgeau de mîneci trick or treat
trick or treat treat or trick treat or trick
și sylvia plath mă trăgea de mîneacă
mă striga *daddy* eu nu eram *daddy*
îmi dădea o lopată și
mă puneă să o dezgrop
o sapă lată două sape late șapte sape late

și alte șapte sape late o sapă lată două sape late
șapte sape late și alte șapte o sapă lată două
sape late șapte sape late și alte șapte sape
late o sapă lată două sape late
șapte sape late și alte șapte

alice unde unde unde ești

tu ești aici

fetiță din orfelinat care semeni cu tipa din
the exorcist atunci cînd cobora scările în mîini
fetiță din orfelinat care strîngi în borcane
omizi păroase și grele
fetiță din orfelinat cu prieteni imaginari
puși la ora 5 să bea ceai de vanilie
fetiță din orfelinat care nu găsești drumul spre casă
aici nu e decît un hotel din care a doua zi
noi trebuie să evadăm

stai să-mi aduc aminte

știu cum buchetul de verigi moarte pe care ți l-am dăruit
era singurul lucru care te ținea în viață

cum naiba s-a întîmplat că

am mai fost aici înainte

gîndul că apar pe un ecran

izbind cu capul într-o ușă

și ușă era într-un lan de porumb

se agitau cîteva ciori vremea se schimbase

se auzea un cîntec de leagăn

o mie de cîrțițe îmbrăcate-n alb stau aliniate

fiecare are un gramofon

se învîrte manivela

muzica arată dorințe

la seră corbi lungi

intră prin deschizătura geamului

m-au identificat

ești de-al lor, spune alice dacă îi atingi

tu însuși devii fetița care țipă

la fereastră

(eu urlu la ea de jos)

ea e fetița din orfelinat
se ridică din cadă
își stoarce ursulețul în urma ei se
lasă o ceață calduță

frica poartă bocanci mărimea 37

m-am așezat în fotoliul cu brațe de
lemn / silențios ca un motan cheshire strîng
catifeaua cu unghiile ascuțite
molii uriașe ies în roiuri de dedesubt
voi vedea întunericul
sînt într-o casă străină deconectată
pipăi pereții mă izbesc de lucruri
și îmi cer scuze

dau cu piciorul într-un radio vechi și
devin acel radio vechi

ea s-a cuibărit în alt fotoliu o recunosc după
dinții lucioși și bocancii mărimea 37
ea e frumoasă dar nu vrea să fie frumoasă
îmi imaginez mîinile ei lungi cu
oase proeminente venele se așază
și ele pe margine le poți număra
dacă ai răbdare

am sentimentul că am mai văzut-o undeva
învelită în pătura cu carouri stă pe burtă
urmărindu-mă cu mîinile sub bărbie uneori
ridică picioarele bocancii ei vișinii încep
ușor să se ridice în aer

ea e fata învelită în pătura cu carouri
cînd o vād mă tot izbesc prin întuneric
frica mea se zbate în aer ca un iepure alb
prins de urechi

frica e sora ei
ea e fata învelită în pătura cu carouri
sigur așteaptă cîteva dorințe cînd
își ridică bocancii în aer

cutii muzicale care ne îndeamnă să ne clătinăm

după ce bem vin roșu ce se întâmplă ?

ne vom clătina, răspunse ea
ajungem pe covor ne facem
culcuș acolo dacă stăm prea mult
vom înțepeni de frig ceva
în mine își dorește dragoste

desigur că vom sta aici pînă
cînd moartea ne va despărți descojești aceeași
portocală cu gîndul că
oricine te poate pîndi în fața ta se oprește o fetiță
înghite un yoyo frica te descojește un lichid
negricios se scurge printre degete vreau să
te văd cu mîinile sprijinite
de chiuvetă să văd cum tremuri

pentru că aici se adună mici dorințe
roștite în gînd aici se stinge lumina și se aud
împușcături te simți ca și cum te-ai fi întîlnit
cu clona ta
dureros de singură
vă uitați prin fereastră treceți prin ea
ca printr-o pînză murdară
acolo e doar fetița hainele ei din petrol

-n crîșma aceea mirosea
a pește stricat și a vin
deschide dracului geamul
privește dracului de aici
pipăie pereții nu
vei simți nicidecum frica eu intru
deși știu că n-o să mă mai întorc niciodată
și nu e un vis nu suferi
de sindromul *alice in wonderland* un radio
nu e cît o insectă

/ gurile noastre sînt cusute cu
catgut frica circulă prin subteran /

trebuie să stai trează să
vezi cum un bărbat
merge cu spatele pisica lui la fel
stau lipiți
de podea te scanează ușor
dacă nu dormi zece zile vei muri

locuim aici în orașul acesta nici nu mai
știu cum se
numește aici se intră prin
uși secrete ca și cum sîntem programați să
intrăm prin uși secrete aici sînt
oameni care sting ochiurile
aragazului spun noapte
bună și se
sărută pe frunte

ei bine în crîșma aceea duhnea
a somon stricat și a vin
ea aruncă lemne verzi
în șemineu o privesc încontinuu vreau să

mi se facă frică
numele meu este jack
și țin în mână un cuțit mă pregătesc
să cutreier străzile cu mâinile în buzunare
sînt un lup mic și rău sînt cel care
sapă după comori și alte păcate

ultima sosire la bellu

tu pe aleea cimitirului
miroși toată a marțipan

îmi doresc un cadillac de marțipan care să ne plimbe
prin acest cimitir fără margini
să citim pe cruci din mers
(cred în aceste mesaje)
dorințe și frici care strălucesc din subteran

să venim
prin întuneric cu respirațiile noastre
ca două portiere
trântite cu furie

Contravaloarea timbrului literar se virează în contul

Uniunii Scriitorilor din România

NR. RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001

B.C.R. UNIREA | BUCUREȘTI

Cînd toți văd un iepure izbit de tramvai, George vede iepurele trecînd prin tramvai. Alice zîmbește cu o mie de păianjeni între dinți și sîntem în wonderland, la Bellu. Primim scrisori din subteran. „Să ai încredere, George, în fotoliu scheletul tău se vede ca-n radiografie“, îi spune „fata ciudată/împăturită în sîrmă ghimpată“.

Ada Milea

Continui să cred că poezia adevărată e cea care se scrie singură; e o frică aici, circulă prin subteran, cum aflăm chiar din titlul volumului de poeme al foarte tînărului George Chiriac, o călătorie continuă cu stații, un vehicul „ca un cîine pentru orbi/credincios și bezmetic și rătăcitor“, de unde vine, dintr-o Rusie veche a lui Chagall sau dintr-un night-club american, unde se întîlneau Ginsberg și Kerouac; mereu e o femeie acolo, stranie, schimbă chipuri prin orașe, de care știi fără să știi, puburi, mese, tramvaie, oglinzi, trupuri îmbrăcate în sîrmă ghimpată, parcă pășești într-un tablou supraréalist și totuși atît de realist, ca un cimitir sub zăpadă... „mă uit la ea/înghețată și blestemată și tristă/sîntem în piața roșie cîteva/degete subțiri/ies din mîneacă răscolind zăpada în cercuri/rusul îmi izbește pumni în gură/parcă sînt un tonomat ruginit care/a uitat să toarne ceai“. George Chiriac e la răsăritul soarelui pe o zăpadă încă necălcată, strălucitoare.

Nora Iuga

ISBN 978-606-8342-14-6

9 786068 342146

Casa de
Pariuri
literare

www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro